

Landmænd lytter til Dyrenes Venner

Feb. 2017

Af Peter Møllerup

Formand for Dyrenes Venner

Medlem af Det Dyreetiske Råd

Onsdag den 25. januar 2017 blev der stiftet en ny forening i Danmark. En forening af landmænd, som ikke vil være med til at fikseresøer. En so skal hele livet have lov til at bevæge sig frit rundt i stalden - også når den farer og i tiden efter faringen, hvor den dier og passer sine små pattegrise. Det er meget positivt og flot af de modige pionerer, at de står sammen og gennem den nye forening vil forsøge at overbevise deres kollegaer om, at det er både sjovere og mere livsbekræftende at være landmand, når dyrene trives. Det er også bemærkelsesværdigt at de store "svinebaroner" i Foreningen af Danske Svineproducenter bakker op om den nye forening.

Forbrugerne er afgørende

Det er klart, at disse landmænd skal have en noget højere pris for deres produkter, for det er en kendsgerning, at mere dyrevelfærd forøger produktionsudgifterne. Men her passer Miljø- og Fødevareministerens nye Dyrevelfærdsmærke ind som fod i hose. Dette mærke bliver introduceret i næsten alle landets supermarkeds kæder til foråret, og den nye forenings medlemmer vil kunne påføre deres svinekød mærket med 1 eller 2 hjerter. Prisen bliver måske 25 % dyrere end almindeligt svinekød, men jeg er alligevel overbevist om at forbrugerne vil købe kødet – også fordi det er Staten, som står for kontrollen, og fordi dyreværnsforeningerne er med i samarbejdet.

Et erhverv i krise

Dansk landbrug er ofte blevet stærkt kritiseret for de meget intensive produktionsmetoder, som presser dyrenes ydeevne, og som tilbyder staldsystemer, der gør det umuligt for dyrene blot i nogen grad at udføre naturlig adfærd. Og kritikken er velbegrundet, hvad enten det drejer sig om sammenstuede slagtekyllinger, æglæggende høner i bure, køer i golde betonstalde eller fikserede grisesøer.

Den fikserede so

For sjov stillede jeg engang mig selv spørgsmålet: Hvilken tilværelse ville du helst undgå, hvis du var et dyr, som skulle indgå i den danske husdyrproduktion? Mit valg faldt på en so. Bare tanken om at være spændt fast og næsten ikke kunne bevæge sig, når det bedste man ved er at snuse rundt og undersøge alting. Soens liv er også relativt langt, for den skal føde pattegrise mange gange. Mens hendes unger ender deres dage på slagteriet allerede efter ½ år, så må hun udstå pinslerne i næsten 3 år.

Heldigvis er soen ikke fikseret hele livet. For nogle år siden blev det forbudt at fikseresøer, mens de er drægtige (gravide), og sidste år blev det fra 2035 ulovligt at fikseresoen i løbeafdelingen, hvor den opholder sig 4 uger efter inseminering med ornesæd. Men det er stadig tilladt at fikseresoen i farestien, hvor hun føder og passer sine pattegrise indtil de er 4 uger gamle. Netop i denne periode har soen ekstra brug for at kunne bevæge sig rundt, fordi hun er stærkt motiveret til at bygge rede og nusse om sine små.

Skulderklap fra dyrevenner

Jeg har ofte kritiseret landbrugserhvervet, selv om jeg også har kunnet se det svære dilemma at skulle konkurrere med EU-lande, som har billigere kød på grund af dårligere dyrevelfærd. Alligevel må jeg konstatere, at der igennem de sidste 20 år er sket forbedringer, og at der i dag med Miljø- og Fødevareministeriets hjælp arbejdes intenst for at dansk svineproduktion kan komme nogle af de store problemer til livs. Den positive udvikling tog sin spæde begyndelse den dag, hvor landbrugserhvervet selv indrømmede, at dyrene ikke havde det optimalt. Nu har en gruppe landmænd så selv besluttet at danne en "forening til soens velfærd" – det er utroligt positivt og vil gøre dialogen med dyreværnsforeningerne endnu bedre.